

Resolució 7/2022, de 5 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 1034/2021

Administració reclamada: Departament d'Educació

Informació reclamada: Alumnes que al començar el curs ignoraven l'escola assignada.

Sentit de la Resolució: Desistiment

Resum: Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant no aporta a aquest procediment un element essencial de la reclamació, com és una còpia de la sol·licitud d'informació de la qual deriva. Requerida a reparar aquesta mancança, amb l'avertiment que de no fer-ho en el termini de 10 dies es consideraria desistida la Reclamació, no consta que hagi contestat, malgrat haver transcorregut més d'un mes des de la notificació del requeriment. És procedent, per tant, declarar el desistiment de la Reclamació.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Educació. Recursos administratius. Manca de sol·licitud. Requeriment d'esmena.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 18 de novembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 1034/2021, presentada contra el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 17 de setembre de 2021 la persona reclamant demana al Departament d'Educació els alumnes que al començar el curs ignoraven l'escola assignada, perquè encara no havien estat resolts els seus recursos.
3. El 23 de setembre de 2021 el Departament emet l'acusament de rebuda de la sol·licitud, en el que fixa el 18 d'octubre de 2021 la data màxima per resoldre. Mitjançant un escrit de 29 de setembre de 2021, el Departament comunica a la persona reclamant l'ampliació del termini per resoldre, fins al 2 de novembre de 2021.
4. La Reclamació presentada el 18 de novembre de 2021 indica que en Departament encara no ha contestat la sol·licitud.

5. El 29 de novembre de 2021 la GAIP requereix a la persona reclamant l'esmena de la Reclamació, als efectes d'aportar una còpia de la sol·licitud d'accés a informació presentada el dia 17 de setembre i que és objecte de la reclamació on consti el corresponent registre d'entrada acreditatiu de la seva presentació dirigida al Departament d'Educació. La notificació de la GAIP afegeix: "D'acord amb el que preveu el Manual de Reclamacions de la GAIP i l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposeu d'un termini de 10 dies per a fer-nos arribar aquesta documentació transcorregut el qual, si no heu esmenat aquestes mancances, s'entendrà que desistiu de la vostra reclamació. Així mateix us comuniquem que la tramitació de la reclamació resta suspesa mentre no rebem aquesta esmena o mentre transcorri el termini per a la seva presentació". No consta a la GAIP resposta a aquest requeriment, malgrat haver transcorregut més d'un mes.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desistiment

Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant no aporta a aquest procediment un element essencial de la reclamació, com és una còpia de la sol·licitud d'informació de la qual deriva. Requerida a reparar aquesta mancança, amb l'advertiment que de no fer-ho en el termini de 10 dies es consideraria desistida la Reclamació, no consta que hagi contestat, malgrat haver transcorregut més d'un mes des de la notificació del requeriment. És procedent, per tant, declarar el desistiment de la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de gener de 2022, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 1034/2021 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.